

GROEPSHUISVESTING OPFOKZEUGEN OP HET PROEFSTATION VOOR DE VARKENSHOUDERIJ

ir. H.M. Vermeer, onderzoeker reproductie

Dit najaar is een opfokzeugenafdeling verbouwd tot groepshuisvesting. In deze nieuwe afdeling zal bronststimulatie centraal staan.

Dit voorjaar verscheen het rapport "Inseminatie van opfokzeugen bij eerste of tweede bronst" (P 1.36). Hierin werd geconcludeerd, dat opfokzeugen in de eerste bronst ná een leeftijd van 7 maanden, geïnsemineerd kunnen worden. Als er op die leeftijd al enige bronsten achter de rug zijn, stijgt het aantal biggen in de eerste worp. Verplaatsen vanaf 5,5 maand en beercontact stimuleren het optreden van de eerste bronst. Het geven van uitloop is ook één van de prikkels. Uitloop op dezelfde plaats als de oudere zeugen geeft bovendien een vroegere weerstandsopbouw.

De ligplaatsen.

In oktober is de afdeling voor de oudere opfokzeugen verbouwd tot groepshuisvesting. Opfokzeugen vanaf 5,5 maand (162468 dagen) verblijven hier tot vlak vóór het dekken (210-230 dagen). De bedoeling is, dat de opfokzeugen door intensief beercontact, de andere huisvesting en uitloop, eerder berig worden. Als de dieren rond dag

170 berig worden en cyclisch blijven, kunnen ze na dag 210 in de derde bronst geïnsemineerd worden. Door een groter aantal geovuleerde eicellen kunnen de eerste worpen groter worden. Met behulp van een voerstation kunnen de dieren tevens individueel geflushed worden.

In dit onderzoek is de huisvesting als middel gekozen voor bronststimulatie, bronstdetectie en mogelijkheid tot flushing. Dit wil niet zeggen dat dit de beste vorm van huisvesting voor opfokzeugen is.

Beercontact en bronstdetectie

Net als in de groepshuisvesting voor dragende zeugen bevindt zich een berehok, met beer, in de afdeling. De computer legt de "kijkfrequentie" van de opfokzeugen bij de beer vast. Daarnaast zal een diervoorzorgster dagelijks bronstcontrole uitvoeren.

Uitloop

De opfokzeugen krijgen enkele malen per week uitloop, samen met een gesteriliseerde beer, op dezelfde plaats als de oudere zeugen. Zo kunnen ze via de mest infecties opdoen. Dit is onderdeel van de bronststimulatie en kan tevens immuniteit tegen infecties (bijvoorbeeld Parvo) opleveren.

Voerstation

De dieren worden vanaf 5,5 maand een aantal dagen getraind om het voerstation te leren gebruiken, voordat ze in de groep komen. Het voerstation is voor het Proefstation ingekort en gedeeltelijk versmald. De herkenning (experimenteel) vindt plaats met behulp van identificatie-chips die achter het oor, onderhuids, zijn aangebracht. Twee weken vóór de verwachte inseminatiedatum wordt het rantsoen met 0,7-0,8 kg verhoogd (flushen). Er wordt tweemaal per dag gevoerd.

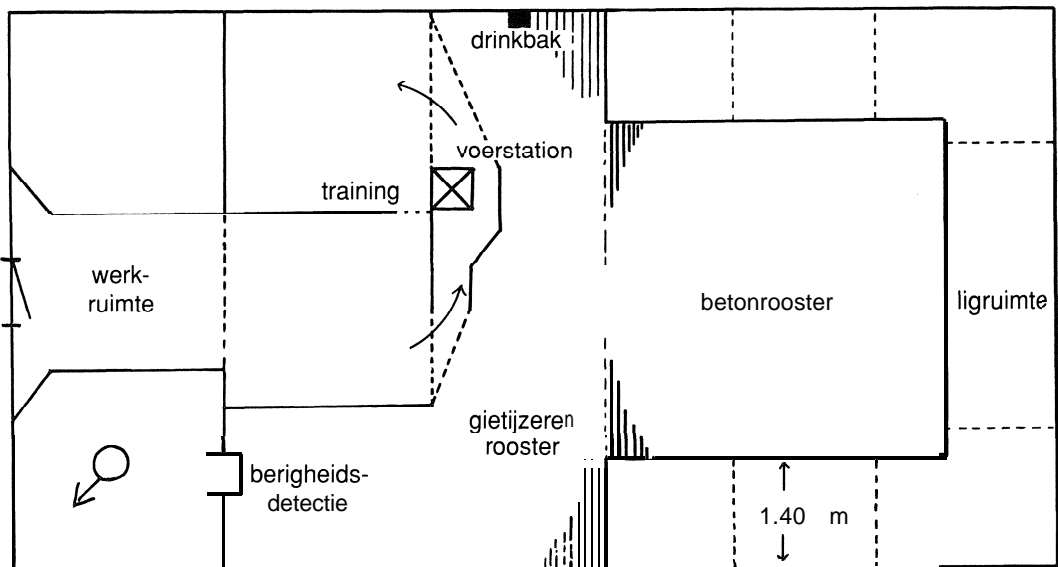
Het voerstation is ingekort.

Vloeruitvoering

Omdat de klauwen van zeugen in groepshuisvesting met betonrooster veel te lijden hebben, is gekozen voor enkele alternatieve roosters. Binnen de U-vormige ligruimte is een betonrooster voor gespeende biggen gelegd met een spleetbreedte van ongeveer 10 mm. Dit benadert een dichte vloer, die wellicht beter is voor de klauwen. Rond het voerstation, berehok en drinkbak is een gietijzeren rooster gebruikt. Gietijzer blijft droger dan beton, heeft geen scherpe randen en heeft een goede mestdoorlatendheid. De spleetbreedte is 17 mm en de balkbreedte is ongeveer 25 mm. Nadeel is de hoge prijs. Gedurende de proef zal het beenwerk van de dieren regelmatig beoordeeld worden. Tevens zullen waarnemingen gedaan worden omtrent de beloopbaarheid van de roosters en de verdeling van de mest in de afdeling. In de betonnen vloer van de ligruimte is voerverwarming gemaakt.

Als blijkt dat dit systeem werkt, kan onderzoek gestart worden naar leeftijd of bronstnummer bij inseminatie, planning van het inzetten van opfokzeugen en dergelijke. Allereerst moet deze vorm van huisvesting de tijd krijgen om zonder problemen te gaan draaien.

In figuur 1 is een plattegrond van de afdeling te zien.

Figuur 1: Plattegrond van de groepshuisvesting voor opfokzeugen.